

Velikonoční slovo biskupa

(Přečtěte při velikonočních bohoslužbách)

Milí spolubratři v kněžské a jáhenské službě, milé sestry a milí bratři!

„*Hle, já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa*“ (Mt 28,20). Tato slova našeho zmrtvýchvstalého Pána, zapsaná v závěru Matoušova evangelia, ukazují, že zmrtvýchvstání Páně není jen historická událost, která se stala před dvěma tisíci lety, ale že je to neustále živá skutečnost, která se nás všech bytostně dotýká. Dnes totiž není jiný Ježíš než zmrtvýchvstalý. Jeho vztah ke světu, k vesmíru je však jiný než dřív. Zmrtvýchvstáním se podstatně změnil. Už není v tomto prostoru a čase jako my, ale tento prostor a čas má v sobě. Vesmír lidský a fyzický je v něm. Ježíš už není podřízen zákonům, které ovládají svět, ale naopak je jejich svrchovaným Pánem. Je přítomen v hloubce každého bytí a proto ho můžeme nalézt i v našem nitru.

Ježíšovo vzkříšení je začátkem nového stvoření, ve kterém Ježíše vidíme a chápeme jako toho, kdo završuje Boží plán se světem a lidstvem. Všechny věci v něm mají své poslední určení. Hymnus v listě Kolosanům ho velebí: „*V něm bylo stvořeno všechno ... skrze něho a pro něho. Je dříve než všechno a všechno trvá v něm*“ (Kol 1,15-17). Všechno v něm nachází soudržnost.

Ale univerzální přítomnost Zmrtvýchvstalého je zvláště a především v Církvi; je v ní aktuální a viditelná: „*on je hlava těla, to je církve: on je počátek, prvorozený mezi vzkříšenými z mrtvých. Tak má ve všem prvenství*“ (Kol 1,18). Přítomnost Ježíše Krista zmrtvýchvstalého v Církvi je především skrze Slovo a svátosti, zvláště Eucharistii, v níž je přítomen zcela mimořádným způsobem. Aby však jeho přítomnost v církvi skrze Slovo a svátosti byla vnímatelná, potřebuje víru, v případě Slova aspoň začínající víru. Člověk bez víry není schopen tuto Ježíšovu přítomnost zachytit.

Ježíš zmrtvýchvstalý je však ve své církvi přítomen i ve společenstvích. Jeho slova „*kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich*“ (Mt 18,20) byla od začátku dějin Církve chápána jako ujištění o jeho skutečné přítomnosti ve společenství církve. Být v Ježíšově jménu znamená být pro něho, z lásky k němu, podle jeho přikázání, tedy ve vzájemné lásce. Tato přítomnost je vnímatelná i pro lidi nevěřící, jak dokazují mnohé a mnohé zkušenosti.. Je to přítomnost, která pro ně otevírá bránu víry, bránu do Církve. Teprve pak jsou schopni slyšet s užitkem jeho Slovo, chápat je a přijímat. Potom teprve, obvykle za delší dobu, až se víra zesílí a prohloubí, přicházejí svátosti. To platilo v dějinách Církve od jejího počátku, kdy vzájemná láska a jednota v křesťanských společenstvích silně vyzařovala přítomnost Zmrtvýchvstalého Pána a působila, že Církev byla přitažlivá a počet věřících utěšeně vzrůstal (viz první kapitoly ze Skutků apoštolů).

Naopak tam, kde ve společenstvích Církve panují nedobré vzájemné vztahy, kde chybí láska a jsou roztržky, je tato jeho přítomnost velmi oslabená a zatemněná. Církev nevyzařuje jeho přítomnost a lidé Církve odmítají. Případá jim, že je to obyčejná lidská, dnes už přežitá a nepotřebná instituce...

Žijeme uprostřed sekularizovaného světa, který křesťanství už nezná, nebo je odmítá jako překonané. A přitom touží po Kristu zmrtvýchvstalém, i když ho nezná, protože jen on je schopen natrvalo vyplnit prázdnotu v srdcích lidí, dát jejich životu plný smysl, pokoj a štěstí a zajistit jim nesmrtelnost.

Je na nás, na naší místní Církvi - diecézi a jejích částech, na farnostech a jednotlivých společenstvích i na rodinách, zda tato přítomnost Ježíše zmrtvýchvstalého v jeho Církvi zazáří a

Církev se stane přitažlivou, stane se místem, kde se s ním lidé budou moci setkat a přijmout ho jako svého Pána a Spasitele.

Proto vás vyzývám: buďte ve vašich společenstvích nositeli živé přítomnosti Ježíše zmrtvýchvstalého. Někdy to hodně stojí, být se všemi ve společenství či v rodině ve vzájemné lásce a jednotě. Znamená to vydávat se, stravovat se v tomto úsilí, tak jako se stravují polena dříví, aby vydala oheň, vyzařující teplo a světlo. Přináší to však nakonec velkou odměnu, protože přítomnost zmrtvýchvstalého Pána ozáří a oblaží vás i všechny kolem vás. Stanete se tak velkým požehnáním pro tento svět.

S vědomím, že to vše pro nejsou jen krásná slova, ale mnohokrát i mnou, stejně jako nespočetně mnohými, prožítá ještě krásnější skutečnost, vám k tomu vyprošuji hojné Boží požehnání.

Váš biskup + František.

Plzeň, Velikonoce 2005